

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Papežové, Ph.D. a přísedících Marie Šmídové a Ing. Karla Hájka v hlavním líčení konaném dne 30. září 2020 v Pelhřimově,

takto:

Obžalovaný

_____, OSVČ, _____

je vinen, že

dne 31. 7. 2019 kolem 08:30 hodin v [REDACTED], okres [REDACTED], jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Hyundai Tucson, [REDACTED], při jízdě po místní komunikaci ulice [REDACTED] směru od ulice [REDACTED] se nevěnoval řízení vozidla, a rychlost jízdy nepřizpůsobil všem okolnostem silničnímu provozu, v důsledku toho v prostoru křižovatky s místní komunikací ulice [REDACTED] vjel s vozidlem k levému okraji vozovky, kde se nacházela chodkyně [REDACTED], nar. [REDACTED], s dětským kočárkem, do kterého vozidlo narazilo, následně vjelo na travnatý pás, kde pokračovalo v jízdě a narazilo do dopravní značky a sloupu veřejného osvětlení, poté přešlo chodník a skončilo na cestě v přilehlém parku, dětský kočárek, ve kterém se nacházel nezletilý [REDACTED] a nezletilá [REDACTED], byl odražen a došlo k oddělení jeho částí, odražena byla i chodkyně [REDACTED], nezletilý [REDACTED] přitom utrpěl zranění, kterému na místě podlehl, nezletilá [REDACTED] utrpěla vícečetné oděrky hlavy čelně, krevní podlitinu na hlavě čelně –

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Pastorková

temenně, otok a krevní podlitinu v krajně pravé očníce a pohmoždění pravého oka, zlomeninu lební klenby přecházející do pravé očníce, úrazové krvácení do prostoru nad i pod tvrdou plenou mozkovou, ložiskové krvácení pod omozečnice temenně, pohmoždění čelních a temenních laloků mozku a ložiskové pohmoždění mezihrudí a plic, čímž byla bezprostředně ohrožena na životě, [REDAKCE] pak utrpěla oděrky na pravém kolenní a tržnou ranku na levém bérce s obvyklou dobou léčení do jednoho týdne, poškozením dopravní značky vznikla Městu [REDAKCE] škoda ve výši 4 373 Kč a poškozením sloupu veřejného osvětlení vznikla témuž poškozenému škoda ve výši 17 198 Kč,

tedy

- jinému z nedbalosti způsobil smrt a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

- jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku,
- přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 /jednoho/ roku.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 /dvou/ let.**

Podle § 73 odstavce 1, 3 trestního zákoníku se ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 2 /dvou/ let.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je povinen uhradit poškozené VZP ČR, se sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha, IČ 41197518, škodu ve výši 450 468 Kč.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškození,

a to [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], s náhradou újmy za úmrtí nezletilého vnuka [REDAKCE] ve výši 650 000 Kč a s náhradou újmy ve výši 500 000 Kč za zvlášť závažné ublížení na zdraví nezletilé vnučky [REDAKCE] a s částkou 30 000 Kč jako bolestné a další psychickou újmou poškozené,

a [REDAKCE], narozený [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] u [REDAKCE], s náhradou újmy za úmrtí nezletilého vnuka [REDAKCE] ve výši 550 000 Kč a s náhradou újmy ve výši 450 000 Kč za zvlášť závažné ublížení na zdraví nezletilé vnučky [REDAKCE]

odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z provedeného dokazování byl zjištěn skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný v hlavním líčení využil svého práva a ve věci nevypovídal. V hlavním líčení byla přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kde uvedl následující. V den nehody se necítil špatně, nepocíťoval žádné známky choroby a ani neměl žádnou zdravotní indispozici. Jeho zdravotní stav neměl vliv na nehodu. Technická závada nebyla příčinou nehody. Dne 31. 7. 2019 vyjel z [redacted] a jel do [redacted]e. Dané místo velice dobře zná. Vyjel cca v 7.45 hodin, bylo slunečno a svítilo sluníčko, cítil se v pořádku, byl odpočatý. Do [redacted] přijel cca kolem 7:55 hodin a jel rovnou do míst bývalé Jednoty v [redacted] to je ulice [redacted], to místo zná dobře. Jel ulicí [redacted] odbočil do ulice [redacted], pak odbočoval do ulice [redacted] pak do ulice [redacted] pak přišla křižovatka [redacted] a pak směrem do toho bývalého areálu Jednoty. Jel pod základní školou, nejel kolem hlavního vchodu školy, ale jel spodem. Vyhýbal se silnici kolem hlavního vchodu do školy vzhledem k pohybu dětí. Jel tedy pod školou, odbočil vlevo do ulice [redacted], pak je ulice [redacted]. V té ulici [redacted] tak tam nebyla zaparkována auta, co si pamatuje. Byly prázdniny. V jeho směru jízdy v ulici [redacted], nestála vpravo žádná auta, tím myslí, že po celou tu cestu až k tomu vjezdu do areálu bývalé Jednoty to bylo čisté, nic tam nebylo. Myslí si, že jel kolem 40 km/h, nemá cenu tam jezdit rychleji. V podstatě paní [redacted] viděl, když přizastavoval na té křižovatce [redacted] a [redacted] pod školou. Viděl vlevo a viděl tam paní [redacted]u na silnici na hraně křižovatky. Viděl paní s kočárkem, dříve ji neznal, dnes již ví, že to byla paní [redacted]. Když byl na té křižovatce pod ZŠ [redacted] tak viděl paní s kočárkem, viděl ji na hraně křižovatky [redacted] a [redacted]. Viděl ji na silnici. Myslí si, že pomalinku šla, ale to neví. Ví pouze to, že tam byla a registroval paní s kočárkem. Pak odbočil doleva do té ulice [redacted] tam jezdí často, tam ví, jak to funguje, s lidmi, dětmi a tak se tlačil vpravo. Většina lidí tam nechodí po tom chodníku, ale chodí po silnici. Jel a poslední co si pamatuje, tak viděl tu paní nějakých pět nebo šest metrů před sebou vlevo na silnici, on byl s autem vpravo na silnici. Pak už si nic nepamatuje. Pak si pamatuje, až když auto stálo dole, probral se, nechápal, co se stalo, byly vystřílené airbagy a houkala houkačka. Vylezl z auta, že odpojí baterku, aby to nehoukalo, vystoupil z auta a podíval se nahoru, tak mu došlo, co se stalo. Viděl kočárek, jak běželi chlapi, uvědomil si, že nahoře byla paní s kočárkem, že jí viděl a pak viděl ten převržený kočárek. Bylo mu jasné, že došlo k nehodě. Doběhl ke kočárku, viděl to malé děcko na peřínkách a pak se opět sesypal. Pak si pamatuje sirény, hasiče a nějakou paní, co se představila jako psycholožka a policistka. Na samotný nehodový děj se vůbec nepamatuje, dodneška to nepochopil. Nedokáže popsat, jak moc to pro něho bylo traumatizující, když vylezl z auta a viděl tu spoušť. Dodneška neví, co bylo příčinou nehody, je to pro něj absolutně nepochopitelné. Logicky si to nedovede vysvětlit. Nepamatuje si, zda brzdil nebo nebrzdil. Myslí si, že měl zařazenou trojku. Za daný stav cítí vinu, a tu situaci prožívá tak, že není schopen se soustředit na práci, přestal pracovat. Nikdy v minulosti neměl nějaký záchvat se ztrátou vědomí. Psycholog mu to vysvětlil tak, že mozek viděl hroznou situaci a vymazal to. Pojišťovnu řádně nahlásil. Nevybavuje si něco, co by rozptýlilo jeho pozornost. Nic takového nevykonával. Nadále udělil souhlas s konáním hlavního líčení v jeho nepřítomnosti.
3. Svědkyně [redacted] uvedla, že onoho dne jela autem ke svému synovi a vyzvedla si kočárek s tím, že bude pryč asi zhruba hodinu. Ta procházka byla obvyklá, jezdila tam poměrně často těmito místy stejnou trasou. Vzala ten kočárek a jela tou klidnou čtvrtí až na místo k silnici, kde se obvykle dívala, zda chlapeček spinká, protože pokud by nespál, tak by to ještě jednou objela. Teprve když spal, tak přešla do toho parku. Chtěla se podívat do kočárku, zda už chlapeček spinká, [redacted] byla vzhůru, hrála si s kolíčkem. Zastavila ve stínu stromu a slyšela z pravé strany od ZŠ, že se po ulici blíží nějaké auto. Ten zvuk byl poměrně hlasitý a v duchu si

říkala, že jede jako blázen. Tato ulice je velice úzká. Auto, když se přiblížilo na vzdálenost asi 50 m, tak jak stála, dívala se na něj a ono prudce zahnilo z protisměru směrem k ní a ona si říkala, že to snad není možné, on snad do ní narazí. Bylo to tak rychlé, že nebyla schopna žádné reakce. Po tom vlastním nárazu si blíže nepamatuje nic. Ví, že se vzbudila několik metrů od toho původního místa na trávníku, měla zraněnou nohu, ale jinak byla při smyslech a hledala děti. Na křižovatce dvou silnic je strom, protože bylo dopoledne, tak strom vrhal stín do sídliště. Stála zhruba metr od hrany silnice pod stromem ve stínu na levé straně silnice, obžalovaný jel z pravé strany po hlavní silnici, ale aby jí srazil, musel přejet do protisměru. Jela po chodníku, přejela na druhou stranu do stínu ke stromu, kde minula chodník asi o dva metry. Byla alespoň polovinou kočárku na trávníku, nebyla rozhodně v silnici, byla co nejvíce vlevo. Celou dobu stála na tom místě a viděla, jak to auto přijíždí. Stála z boku ke kočárku na té [REDACTED] straně, náraz dostala až přes ten kočárek. Stála zleva ke kočárku, bylo tedy postavení silnice, kočárek a ona, výhled do ulice k ZŠ je přehledný, možná tam bylo zaparkované auto po jeho pravé straně, slyšela zvuk rychlého auta, dívala se na něho, byla tam terénní nerovnost, tam auto nadskočilo a v duchu si říkala, že to auto jede nepřiměřenou rychlostí ke stavu silnice. V poslední chvíli, když to auto na ní najíždělo, tak řidiče v podstatě neviděla, auto se pohybovalo při pravé straně vozovky, je tam úzká vozovka a auto bylo poměrně velké, ale jel při pravé straně. Utrpěla zranění na levé noze. Pravděpodobně tím, jak stála blízko kočárku, tak nějaká součást kočárku jí roztrhla lýtko. Pracovní neschopnost trvala dva měsíce. Tato událost jí velice zasáhla, zhruba od pěti měsíců věděli, že [REDACTED] má závažnou nemoc, která bude končit brzkou smrtí. Ona se snažila rodičům ulehčit právě tou procházkou, a když se toto stalo a byla zraněná i holčička, tak pro ni bylo nejtěžší, že by měli přijít o obě děti. Nemohli se s kloučkem rozloučit tak, jak by chtěli. Boudička toho kočárku je umístěna tak, když se na děti chtěla podívat, tak obešla kočárek a sundala si plenky a podívala se na něho a zase je přiklopila. Než se ale v tu chvíli podívala, zda spí, tak už k té nehodě došlo. Chodí stále po chodníku, ale tohle bylo jediných pět metrů, kdy vlastně na chodníku nebyla. Myslí si, že pořád držela rukojeť, když popošla kousek do strany, ale nevybavuje si, zda byl kočárek zabrzděný, s největší pravděpodobností ano, ale není si úplně jistá. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že byla v době nehody doma, její zahrada sousedí s místem té srážky. S manželem slyšeli ránu, viděli, jak padá lampa, letí auto a viděli, jak letí korbička kočárku a válí se po zemi. Přiběhla k místu a viděla ležet paní [REDACTED] u na zemi na trávě vedle stromu a kočárek byl o kus dál, byl rozdělený na půl. Ta část, kde byl připoutaný klouček, ta byla v půli cesty, hluboká korbička byla až skoro dole a holčička ležela na zemi, auto bylo až v parku, narazilo do stromu. Srážku neviděli. Viděla z okna, jak jede auto přes chodník, než narazilo do stromu v parku, paní [REDACTED] viděla vedle stromu v té křižovatce na začátku chodníku, byla vedle stromu na trávníku, hlavou k silnici, nohy k chodníku, ležela čelem k zemi. Neslyšeli brzdy, první zvuk, který slyšela, byla rána. Sama je řidičkou, myslí si, že by se tam mělo jezdit tak 30 km rychlostí, protože se tam pohybují děti a chodci, ale většina aut tam jezdí rychleji, protože je to z kopce. Svědek [REDACTED] uvedl, že projížděl ten den okolo, slyšel ránu a pak se na místo vrátil po půl hodině. To už tam viděl záchranáře. V daném místě jel rychlostí asi 40 km v hodině.

4. Byly přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení, a to [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
5. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství [REDACTED] a [REDACTED] bylo zjištěno, že bezprostřední příčinou smrti nezl. [REDACTED] byl úrazový šok v rámci polytraumat hlavy, trupu a končetin. Nezl. [REDACTED] zemřel v příčinné souvislosti s utrpěnými poraněními, při pitvě však byly zjištěny i závažné chorobné změny související s výše popsanou vrozenou metabolickou poruchou (např. výrazné patologické zvětšení sleziny a jater, postižení plic a mozku apod.). Z hlediska soudnělékařského neměla

utrpěná poranění povahu zranění bezprostředně a okamžitě smrtících pro svou všeobecnou povahu, na smrti jmenovaného se spolupodílel i popsáný závažný chorobný stav. U zdravého jedince (téhož věku) by bylo možné u předmětných poranění jistě hovořit o celkové, vážné poruše zdraví s ohrožením života (tj. ve smyslu těžkého poranění), vzhledem k charakteru, rozsahu a lokalizaci zranění lze však předpokládat, že při poskytnutí včasné odborné lékařské pomoci by s vysokou pravděpodobností bylo možné smrti zabránit. Předmětná poranění nezl. ■■■■■ vznikla tupým násilím o velké intenzitě (na soudnělékařské stupnici malá-střední-velká), které směřovalo na pravou zadní stranu hlavy, trup a obě dolní končetiny, menší intenzitou pak na obličej a obě horní končetiny. Předmětná dopravní nehoda, tak jak je popsána ve spise, dobře vysvětluje vznik, rozsah a lokalizaci předmětných poranění. Znalec ■■■■■ ve své výpovědi uvedl, že vzniklá poranění u poškozené ■■■■■ nesvědčí pro přímý náraz, jako když třeba vozidlo narazí do chodce na přechodu, ale zranění poškozené vznikla spíše s kontaktem s kočárkem, nikoliv s přímým stykem s vozidlem. K popisu postavení poškozené při střetu mohlo dojít tak, jak bylo popsáno v posudku ■■■■■, tedy že mohlo dojít k odhození poškozené po nárazu kočárku do jejího těla, a zranění poškozené, která byla víceméně povrchová, opravdu mohla vzniknout tak, jak popisuje ■■■■■. Nic nenásvědčuje tomu, že poranění poškozené bylo způsobeno přídí vozidla. Spíše vše nasvědčuje tomu, že bylo způsobeno odhozením těla poškozené od kočárku, tedy tečně, protože jinak by poškozená utrpěla závažnější zranění. Popis ■■■■■ odpovídá tomu úrazovému ději a poranění, která utrpěla poškozená, se tak dají dobře vysvětlit. Situace byla taková, že střet byl přes vozidlo obžalovaného, kočárek a poškozenou. Poškozená ■■■■■ utrpěla zranění v době, kdy stála před přídí toho vozidla, ale domnívá se, že nedošlo k tomu, že by kočárek byl v plném kontaktu s tělem poškozené, tomu ta poranění neodpovídají. Přímému kontaktu kočárku s tělem poškozené podle jeho názoru nedošlo, byl to kontakt spíše tečný. Při přímém střetu by tam vznikla jiná zranění. Pokud by šel chodec po silnici a přímo do něho narazil automobil, tak by mu způsobil závažnější poranění, než utrpěla poškozená, její poranění takovému ději neodpovídají. Nemoc, kterou trpěl nezl. ■■■■■ bylo závažné metabolické onemocnění. Poranění, která nezl. ■■■■■ utrpěl, byla závažná, ale z praxe je známo, že takovéto poranění nejsou bezprostředně smrtící. Nedošlo např. k poranění mozku či krvácení do srdečnice, tedy v případě poskytnutí lékařské péče by u zdravého dítěte nemuselo o úmrtí dojít. V tomto konkrétním případě choroba nezletilého ■■■■■ která byla poměrně rozvinutá, a vzhledem k tomu, jaká poranění nezletilý utrpěl, a k tomu, v jakém rozsahu byly orgány nezletilého tou jeho chorobou postiženy, tak vzhledem k chorobným změnám byla zranění způsobená nezletilému ■■■■■ závažná.

6. Ze znaleckého posudku z oboru strojírenství, odvětví strojírenství všeobecné – posuzování technického stavu motorových vozidel, autoopravárenství ■■■■■ bylo zjištěno, že osobní motorové vozidlo tovární značky Hyundai Tucson, ■■■■■ ■■■■■ řidiče ■■■■■ bezprostředně před vznikem dopravní nehody bylo technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích. Při technické prohlídce vozidla shora uvedeného na místě dopravní nehody znalcem na vozidle nebyla shledána žádná technická závada, která před dopravní nehodou by mohla mít vliv na vznik nebo byla příčinou vzniku dopravní nehody. Před vznikem dopravní nehody osobního auta na vozidle byly namontované pneumatiky továrně nové, nebyly renovované, byly nahuštěné, nebyly povrchově nijak poškozené, povrch dezénů pneu byl rovnoměrně opotřeбенý, hloubka dezénových drážek splňovala podmínky pro provoz vozidla na pozemních komunikacích, zimní dezén neměl žádný vliv na vznik, a nijak neovlivnil vznik a průběh dopravní nehody. K poškození všech pneumatik a úniku přetlaku vzduchu z pneu na vozidle došlo až po střetnutí s chodkyní a dětským kočárkem, při najetí auta na obrubník travnatého pásu a po najetí auta do patky sloupku dopravního značení a sloupu veřejného osvětlení. Při technické prohlídce na místě nehody na vozidle nebyla zjištěna technická závada.

7. Ze znaleckého posudku z oboru doprava – technická analýza dopravních nehod ■■■■■ bylo zjištěno, že příď Hyundai narážela, rychlostí 52 až 68 km/h, do pravého boku kočárku, který se nacházel u levého okraje komunikace, ve které se vozidlo pohybovalo. Rázová síla na tělo poškozené, která během střetu byla odhozena směrem vlevo, ve směru pohybu vozidla, působila přes těleso kočáru. Po cca 20,5 m od místa primárního nárazu došlo k sekundárnímu nárazu kočárku do tělesa sloupu veřejného osvětlení. Protože na vozidle nebyla zjištěna žádná technická závada, která by před dopravní nehodou mohla mít vliv na vznik nebo byla příčinou vzniku dopravní nehody, došlo ke střetu z důvodů jiných než technických. Při ohledání místa dopravní nehody bylo zpracovatelem zjištěno, že místo střetu je ze směru jízdy Hyundai bezpečně pozorovatelné ze vzdálenosti nejméně 50 m, což je z technického hlediska v souladu se skutečností, jak ve své výpovědi uvádí obžalovaný, že poškozenou s kočárkem registroval již před střetem. Poškozená nemohla střetu zabránit. Řidič Hyundai by zabránil střetu, kdyby trajektorie jeho vozidla probíhala u pravého okraje komunikace. V případě včasné reakce by řidič zastavil před místem střetu, kdyby začal reagovat nejpozději 2,9 až 3,5 s před střetem, když se nacházel 29,2 až 43,6 m od místa střetu. Řidič vozidla na polohu poškozené, kterou před střetem registroval, v návaznosti na změněnou trajektorii vozidla před střetem nereagoval, z důvodů jiných než technických. Proč tomu tak bylo, nepřísluší hodnotit technickému znalci. Poškozená příjezdějící vozidlo rovněž registrovala, ale pro krátkost okamžiku již nemohla střetu zabránit. Znalec ve své výpovědi uvedl, že jediný rozpor s výpovědí ■■■■■ spočívá v tom, že tato uvedla, že se s kočárkem v době střetu částečně nacházela na zatravněném porostu, což ovšem na základě zpětné reprodukce stop a trajektorie vozidla nemohlo být, neboť tato se musela s kočárkem nacházet v levé části vozovky. První stopa vozidla se nachází na obrubě chodníku (stopa č. 3) a tato stopa je po 12 metrech doprovázena souměrnou stopou č. 5, která vznikla pohybem vozidla pravými koly po povrchu vozovky, kdy došlo zhruba po 16 m od začátku stopy č. 3 k nárazu vozidla do sloupu veřejného osvětlení. Na základě metody zpětného odvíjení děje byla stanovena pravděpodobná rychlost vozidla na počátku nárazu v intervalu 52 – 68 km/h. Z tohoto hlediska je technicky nepřijatelná hodnota rychlosti udávaná řidičem v přípravném řízení, kde uvedl, že jel rychlostí 10 – 15 km/h. Pokud by reagoval, tak by z této rychlosti zastavil na dráze zhruba 3, 5 – 6 metrů včetně reakce. Daná rychlost je nepřijatelná i z technického hlediska, neboť u vozidla došlo k iniciaci obou předních airbagů, k čemuž dochází při rychlosti vyšší než 20 km/h., tudíž nárazová rychlost do sloupu, kdy došlo k separaci pravé přední poloosy a předpokládané iniciaci airbagů, se pohybovala zhruba ve výši 42 – 51 km/h. Při rychlosti 52 – 68 km/h by řidič zastavil na dráze 29 – 44 m. Příď vozidla Hyundai narážela rychlostí 52 – 68 km/h do pravého boku kočárku, který se nacházel u levého okraje komunikace. K prvnímu nárazu došlo do pravé strany kočárku. Umístil na základě stop místo střetu do levé části vozovky, protože kdyby se kočárek nacházel více vpravo, tak by konečná poloha poškozené babyčky byla také více vpravo. Otěry na pravé části podle jeho názoru vznikly při sekundárním nárazu kočárku, který se pohyboval mezi přídí a tělesem sloupu. Podle jeho posudku nejméně 15 m před místem střetu musel obžalovaný změnit směr jízdy. Pokud obžalovaný o poškozené s kočárkem věděl, a pak si již nic nepamatuje, tak z toho technicky vyvozuje, že na ni z nějakého důvodu nereagoval a to z nějakých důvodů jiných než technických. Obžalovaný mohl jet po přímce do místa střetu, ne po obloucích, pro to by svědčila i trajektorie vozidla od zanechání první stopy číslo 3 a číslo 5 vozidla až po náraz do sloupu. Kdyby se pohyboval jedním obloukem, tak by ten oblouk svědčil pro to, že to vozidlo by vjíždělo doleva, nebo kdyby se pohyboval dvěma oblouky, tak by to bylo možno provést na dráze 15 – 40 metrů. Vozidlo před počátkem stopy č. 3 nezanechalo žádné stopy, ze kterých by šlo zpětně reprodukovat směr jeho jízdy. Pokud on tvrdí, že jel při pravém okraji vozovky a jel by tak pořád, tak by ke střetu nemohlo dojít. Z trajektorie od začátku stopy č. 3 a č. 5 do začátku střetu se sloupem, což bylo těch 27,5 metrů od místa střetu, tak to vozidlo se

v podstatě pohybovalo po přímce do levé strany. Řidič se musel z nějakého důvodu dostat do levé strany, a to buď v důsledku stočení řídících kol a také jedna svědkyně uvedla, že vnímala, že došlo k nějakému pohybu obžalovaného při vjezdu na nějaký hrbol, tak pak by vlivem vyšší rychlosti mohlo dojít ke stočení vozidla do levé strany. Na vozovce ale žádný hrbol není zaznamenán. Bezpečný boční odstup v rychlosti 52 km od chodce při míjení mezi automobilem a chodcem tlačící kočárek by měl být minimálně jeden metr. Kdyby obžalovaný jel při pravém okraji, tak by při této rychlosti, i když je vozovka v místě zúžená, v místě střetu 3,4 metru, tak by ke střetu vozidla s kočárkem nedošlo. Rychlost vozidla obžalovaného nebyla z jeho pohledu přiměřená, v místě střetu začíná park, pohybují se tam chodci. Z jeho hlediska a i z hlediska klesání by technicky přiměřená rychlost, aby šlo řidičem reagovat na jiné vjemy, byla rychlost okolo 20 – 30 km.

8. Dále byly provedeny listinné důkazy, a to protokol o nehodě v silničním provozu s plánkem a fotodokumentací, protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, protokoly o lékařském vyšetření, zprávu Českého hydrometeorologického ústavu, vyčíslení škody zdravotní pojišťovnou, protokol o předložení věci s fotodokumentací, kopii technického průkazu vozidla, list o prohlídce zemřelého, záznam policejního orgánu, omluvný dopis, potvrzení psychologa, písemnosti dokládající majetkové poměry obžalovaného a osobní výkazy obžalovaného.
9. Soud zhodnotil provedené důkazy, a to jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, a dospěl k následujícím závěrům. V dané věci je obžalovanému kladeno za vinu, že dne 31. 7. 2019 kolem 8:30 hodin jako řidič osobního motorového vozidla při jízdě po místní komunikaci ulice [redacted] se nevěnoval řízení vozidla, v důsledku toho v prostoru křižovatky s místní komunikací ulice [redacted] vjel s vozidlem k levému okraji vozovky, kde se naházela chodkyně [redacted] s dětským kočárkem, do kterého vozidlo narazilo, následně vjelo na travnatý pás, kde pokračovalo v jízdě a narazilo do dopravní značky a sloupu veřejného osvětlení, poté přešlo chodník a skončilo na cestě v přilehlém parku, dětský kočárek, ve kterém se nacházel nezl. [redacted] a nezl. [redacted] byl odražen a byla odražena i chodkyně [redacted] nezl. [redacted] přitom utrpěl zranění, kterým na místě podlehl, [redacted] utrpěla zranění, jimiž byla bezprostředně ohrožena na životě. [redacted] utrpěla drobná zranění s dobou léčení do jednoho týdne, poškozením dopravní značky vznikla Městu [redacted] škoda 4 373 Kč a poškozením sloupu veřejného osvětlení vznikla další škoda ve výši 17 198 Kč, tedy jinému z nedbalosti způsobil smrt a dalšímu způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal pro to, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, čímž měl spáchat přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Co se týče dopravní situace v místě dopravní nehody, tak tato byla zjištěna zejména z protokolu o nehodě v silničním provozu, včetně fotodokumentace a ohledně dané situace bylo zjištěno následující. Jedná se o tříramennou křižovatku místní komunikace, ulice Podhrad a místní komunikace ulice [redacted] v obci [redacted] přičemž pokud je situace popisována ve směru jízdy [redacted] obžalovaného, tak samotná komunikace ulice Podhrad před křižovatkou je v mírném klesání, suchá, živičná, o šíře 5,5 metrů, na její pravou stranu navazuje travnatá plocha se vzrostlými stromy, na levou stranu komunikace navazuje vyvýšený chodník a travnatý pás se stromy o šíři 5,7 metru a na tomto pásu se nachází sloup veřejného osvětlení. Místní komunikace ulice [redacted] vede přes křižovatku přímým směrem a v popisovaném směru křižovatky na pravou stranu ústí místní slepá komunikace. Ve směru do křižovatky na levou stranu komunikace navazuje vyvýšený obrubník a dále travnatá plocha se stromy a u komunikace se nachází sloup veřejného osvětlení. V době ohledání dne 31. 7. 2019 od 9:05 do 13:00 hodin bylo počasí jasno, bezvětrí a teplota vzduchu 22 stupňů Celsia. Místo střetu je ze směru jízdy vozidla obžalovaného bezpečně pozorovatelné ve vzdálenosti nejméně 50 m. Obžalovaný uvedl, že si nevybavuje průběh dopravní nehody,

pamatuje si chodkyni s kočárkem na vzdálenost asi 5 – 6 metrů před ním. Dané místo velice dobře zná. Samotný nehodový děj si nepamatuje a dodnes to nepochopil. Neví, zda brzdil nebo nebrzdil. Svědkyně ■■■■■ uvedla, že byla na procházce s kočárkem, s vnoučaty a zajela s kočárkem do stínu stromů na kraji silnice, v podstatě na hraně křižovatky s ulicí ■■■■■. Chtěla se podívat, jestli ■■■■■ spí, když zastavila a vnímala vozidlo s tím, že jede rychle, ale protože kočárkem do hlavní silnice nezasahovala, tak předpokládala, že vozidlo projede rovně. Najednou to vozidlo vybočilo a jelo na ní. Pak došlo k nárazu. V dané věci je nepochybné, že dne 31. 7. 2019 kolem 08:30 hodin na daném místě došlo k dopravní nehodě, v důsledku níž nezletilý ■■■■■ nar. ■■■■■ utrpěl zranění, jimiž podlehl, a nezletilá ■■■■■ narozená 18. 11. 2018, utrpěla vážná zranění, jimiž byla bezprostředně ohrožena na životě, ■■■■■ utrpěla drobná zranění. Otázka vznikla ohledně důvodu změny směru jízdy obžalovaným. Obžalovaný si na průběh nehody nepamatuje, ale nehodový děj částečně vnímala přítomná poškozená ■■■■■. K výpovědi této svědkyně je nutno uvést, že znalec z oboru dopravy ji vyhodnotil jako technicky přijatelnou až na místo umístění kočárku v době střetu. Přesto lze v základu z výpovědi této svědkyně vyjít, Důvod změny jízdy obžalovaného nelze dle znalce z oboru dopravy technicky vysvětlit. Poškozená popsala svoji činnost těsně před střetem a ani v tomto nelze spatřit důvod změny způsobu jízdy obžalovaného. Pokud obžalovaný poškozenou s kočárkem vnímal nejprve asi 50 m, pak asi 5 až 6 m před střetem, je otázkou proč již při prvním upozorování na toto následně již nereagoval, neboť do tohoto místa směřoval. Soud si musel položit otázku, proč poškozené s kočárkem tedy nevěnoval pozornost, případně neupravil rychlost či způsob jízdy v daném místě. Vozidlo obžalovaného v daném místě nezanechalo brzdné stopy. Pokud obhajoba žádá jednoznačně objasnit důvod změny směru jízdy, tak k tomuto je nutno uvést následující. Znalec vyloučil možný technický důvod, obžalovaný vyloučil zdravotní indispozici, takže je možno konstatovat, že obžalovaný se dostatečně nevěnoval dané situaci, a to z důvodu, jež se nepodařil v této věci objasnit. Pokud obhajoba obžalovaného považuje za reálnou verzi to, že obžalovaný reagoval na skutečnost, že do jeho jízdní dráhy, kdy jel při pravém kraji místní komunikace do míst, kde se zužovala na šířku pouhých 3,4 m a na několika místech se dále zužovala na šířku pouhých 3 m, vstupovala chodkyně s kočárkem a doleva vybočil zcela instinktivně ve snaze chodkyni objet s kočárkem vlevo, tak k tomu je nutno uvést, že toto nemá oporu v provedených důkazech. Zde je možno odkázat na výpověď svědkyně, závěry znalce z oboru dopravy a i na stopy na místě zajištěné. V této souvislosti je nutno konstatovat, že důkazní návrh obhajoby na doplnění dokazování v podobě uložení povinnosti vypracovat znalcům podle plánu místa nehody grafické znázornění polohy poškozené ■■■■■ polohy kočárku a postavení přídě auta v okamžiku prvního kontaktu přídě vozidla a kočárku z pohledu všech provedených důkazů se jeví nadbytečný. Znalci z oboru dopravy a zdravotnictví se k nejdůležitějším otázkám v dané věci vyjádřili. Nejprve je nutno uvést ve vztahu k povinnostem dle § 4 písm. a) citovaného zákona, jež obecně zavazuje řidiče motorového vozidla chovat se ohleduplně a ukázněně tak, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob a své chování přizpůsobil zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. b), c) ukládá řidiči povinnost se dále plně věnovat řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích, včetně povinnosti dbát zvýšené opatrnosti zejména vůči dětem. S ohledem na všechny zjištěné souvislosti je nutno učinit závěr, že obžalovaný při řízení vozidla nebyl maximálně soustředěn, neboť jinak by musel na danou situaci reagovat. V této souvislosti je vhodné poukázat na výpověď svědkyně ■■■■■ která popsala, jak v tu chvíli vnímala způsob jízdy obžalovaného. Situaci, kdy obžalovaný sám uvedl, že ještě před nehodou viděl, že se v daném místě nachází paní s kočárkem, tak toto je nutno vyhodnotit tak, že obžalovaný měl tomuto rychlost a způsob jízdy přizpůsobit. V daném případě se nemohlo

s ohledem na všechny okolnosti jednat o tzv. náhlou překážku, neboť o náhlou překážku se jedná, pokud vznikne nenadále na vzdálenost kratší, než na jaké je řidič schopen z přiměřené rychlosti zastavit. Obžalovaný se jednoznačně nevěnoval dané situaci a jel rychleji než přiměřenou rychlostí a bez zjištění důvodu přešel zprava doleva a narazil do kočárku s dětmi. Dále je nutno rozvést, co považuje soud za přiměřenou rychlost daným poměrům. Podle § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat, smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. Řidič je tedy povinen zvolit jen tak vysokou rychlost jízdy, která se mu jeví za daných okolností jako přiměřená, a to i za situace, kdy v daném místě je dovolena vyšší rychlost jízdy. Obžalovaný jako řidič byl povinen zvolit takovou rychlost, aby byl schopen s ohledem na všechny okolnosti zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. Obžalovaný dané místo velice dobře znal, bylo mu známo, že se zde pohybují chodci. V této věci je nutno považovat za rozhodující zejména znalecký posudek z oboru dopravy, přičemž tento znalec byl vyslechnut a podrobně se vyjádřil k rychlosti jízdy vozidla obžalovaného a zda tato rychlost byla přiměřená danému místu a okolnostem. Stěžejním závěrem tohoto posudku je to, že obžalovaný jel v tu chvíli takovou rychlostí, která nebyla danému místu přiměřená. Obžalovaný dle znalce jel těsně před nehodou rychlostí v rozmezí 52 - 68 km/h, obžalovaný uvedl rychlost okolo 40 km/h, což ale dle znalce je technicky nepřijatelný údaj. Obžalovaný tedy měl jet rychlostí povolenou, když soud toto rozmezí soud vyhodnotil v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obžalovaného tak, že jel rychlostí 52 km/h, tedy mírně nad rychlostí povolenou. Přesto toto nelze považovat s ohledem na danou lokalitu za rychlost přiměřenou. V této souvislosti je nutno poukázat na to, že obžalovaný jako řidič musí jet takovou rychlostí, která odpovídá daným poměrům a mezi tyto poměry je nutno řadit i to, že se jedná o oblast přecházející v park, obytnou zónu atd. Obžalovaný i v této poměrně klidové zóně musí předvídat, že se tam mohou vyskytovat chodci, děti, tedy že se může vyskytnout jakákoliv překážka a z tohoto důvodu musí i zvolit přiměřenou rychlost tak, aby byl schopen v danou chvíli zastavit. Pokud obhajoba obžalovaného má za to, že jel rychlostí povolenou, tedy z jeho pohledu rychlostí přiměřenou, tak toto nemůže s ohledem na všechny okolnosti zjištěné v této věci obstát. Soud má za to, že je nutno s ohledem na výsledky dokazování doplnit v této věci oproti obžalobě následující skutkové tvrzení: „rychlost jízdy nepřizpůsobil všem okolnostem silničnímu provozu“. Na základě takto provedeného dokazování je možno učinit bez jakýchkoliv pochybností závěr, že obžalovaný nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména dané lokalitě, svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a jiným okolnostem, které je možno předvídat a jel takovou rychlostí, že nebyl schopen zastavit na takovou vzdálenost, na kterou má rozhled, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 1 zákona číslo 361/2000 Sb. V důsledku této nehody utrpěl nezletilý ■■■■■ zranění, jímž podlehl, a nezletilá ■■■■■ vážná zranění. Konkrétní zranění byla zjištěna zejména ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odpovědí soudní lékařství, lékařských zpráv a z výpovědi poškozené ■■■■■. V případě poškozeného nezletilého ■■■■■ bylo prokázáno, že zemřel v příčinné souvislosti s utrpěnými poraněními, i když je možno konstatovat, že tato poranění neměla pro svou povahu zranění bezprostředně a okamžitě smrtící pro svou všeobecnou povahu, na smrti nezletilého se spolupodílel i jeho závažný chorobný stav. U nezletilého ■■■■■ byl totiž prokázán již před nehodou jeho velice nepříznivý zdravotní stav. Takže je nutno připustit, že pokud by u nezletilého dané okolnosti nebyly, tak není vyloučeno, že by danou nehodu přežil, ale přesto by utrpěl poranění, kdy lze hovořit o celkové vážné poruše zdraví s ohrožením života, které by bylo považováno ze soudně lékařského hlediska za těžké. Utrpěná poranění u poškozených vznikla v příčinné souvislosti s dopravní nehodou.

10. V dané věci na základě provedeného dokazování je nutno bez jakýchkoliv pochybností považovat za prvotní příčinu smrti nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] vážných zranění nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] a drobných zranění [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] dopravní nehodu. Za základní příčinu této dopravní nehody soud považuje to, že obžalovaný se nevěnoval jízdě a jel vyšší rychlostí, než v tu dobu byla přiměřená daným poměrům a na poškozenou s kočárkem nijak nereagoval. Proto došlo k dopravní nehodě a k jejím následkům tak, jak jsou rozvedeny výše. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný porušil základní povinnosti řidiče, v důsledku čehož vznikl škodlivý následek. Za stěžejní soud považuje to, že obžalovaný jako řidič se v daný moment nevěnoval řízení vozidla a jel rychlostí vyšší než byla rychlost přiměřená dané lokalitě. Obžalovaný nepřekročil rychlost v daném místě povolenou, ale nepřizpůsobil rychlost daným poměrům. Dále bylo prokázáno i to, že porušil § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), c) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Soud se zabýval otázkou, zda tato porušení povinností obžalovaného jako řidiče motorového vozidla je možno v tomto konkrétním případě považovat za porušení povinnosti důležité ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby. Dle ustálené judikatury za porušení důležité povinnosti není možno mechanicky považovat jakékoliv porušení předpisu, ale jen takové povinnosti, jejíž porušení má zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život. S ohledem na všechny zjištěné okolnosti je nutno vyhodnotit způsob jízdy obžalovaného tak, že v jeho případě byla intenzita porušení taková, že daná porušení ve svém souhrnu je nutno kvalifikovat jako porušení důležité povinnosti ve smyslu trestního zákoníku. Pokud je obhajobou obžalovaného poukazováno na to, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] porušila ustanovení § 53 zákona č. 361/2000 Sb., dle něhož chodec musí užívat především chodník a současně i § 54 citovaného zákona, dle něhož chodec, jakmile vstoupí na vozovku, nesmí se tam bezdůvodně zdržovat, tak toto jednání poškozené nelze považovat za zásadní příčinu dopravní nehody. Toto porušení ze strany poškozené nelze považovat za příčinu dopravní nehody, neboť pokud by se obžalovaný věnoval řízení vozidla v dané chvíli a jel přiměřeně dané lokalitě, tak by k dopravní nehodě nedošlo. K tomuto je i nutno poukázat na závěr znalce z oboru dopravy, že poškozená nemohla střetu zabránit, ale obžalovaný jako řidič by mohlo střetu zabránit, pokud by trajektorie jeho vozidla probíhala u pravého okraje komunikace. Soud proto dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak je výše uvedeno.
11. Tím, že obžalovaný jako řidič osobního automobilu se plně nevěnoval řízení vozidla a jel v daném místě nepřiměřeně, v důsledku čehož došlo ke zranění poškozených, a to nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] jenž utrpěl zranění, jimiž na místě podlehl, nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] jejíž zranění je nutno považovat za těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písm. e) trestního zákoníku, a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jejíž zranění ještě není újmou na zdraví ve smyslu trestního zákoníku, čímž jako řidič porušil ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), c) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., naplnil všechny zákonné znaky jednak přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a jednak přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. U obžalovaného bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. U obžalovaného soud učinil závěr, že je namístě jeho jednání kvalifikovat jako porušení důležité povinnosti ve smyslu odstavce druhého citovaných přečinů, neboť s ohledem na povahu a charakter porušení uvedených ustanovených pravidel silničního provozu za daných okolností dosáhl takové intenzity, neboť porušení těchto pravidel mívá za daných okolností za následek nebezpečí pro lidský život a zdraví, což se v tomto konkrétním případě i stalo. Proto soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako porušení důležité povinnosti uložené řidičům podle zákona.
12. Při úvaze o druhu a výměru trestu ve smyslu § 37 a 39 trestního zákoníku vzal soud v úvahu všechny okolnosti důležité pro odůvodnění konkrétního trestu ve smyslu § 125 odst. 1 trestního

řádu, zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného tak, jak vyplývají z provedeného dokazování, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, dále k jeho chování po činu. Ohledně majetkových poměrů obžalovaného bylo zjištěno, že má měsíční příjem okolo 17 000 Kč, je nemajetný, vlastní pouze motorové vozidlo, nyní činnost OSVČ nevykonává s ohledem na jeho zdravotní stav. Tuto činnost přestal vykonávat po nehodě. Má úvěr ve výši 300 000 Kč. V případě osobnosti obžalovaného bylo zjištěno, že tento nebyl doposud soudně trestán, v čemž soud shledal polehčující okolnost. Přitěžující okolnost shledána nebyla. Z výpisu evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že zde má poslední záznam z roku 2012. Přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, 2 trestního zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí jednoho až šesti let a přechin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, 2 trestního zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí šesti měsíců až čtyř let. S ohledem na to, že obžalovaný spáchal dva přechiny, je namístě ukládat ve smyslu § 43 odstavec 1 trestního zákoníku tzv. úhrnný trest. Nejprísněji trestný je přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, 2 trestního zákoníku. Po zvážení všech okolností případu soud dospěl k závěru, že je namístě uložit úhrnný trest odnětí svobody, jehož výměra byla stanovena na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Proto byl zvolen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a s ohledem na dosavadní bezúhonnost byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. S ohledem na charakter trestné činnosti je nutno obžalovanému uložit ještě další trest, a to konkrétně trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel. Soud se neztotožnil s návrhem státního zástupce na uložení peněžitého trestu, neboť s ohledem na aktuální majetkové poměry obžalovaného se nejvíce tento trest jako přiléhavý.

13. Poškozená VZP ČR se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 450 468 Kč, což představuje náhradu nákladů na hrazené služby poskytnuté poškozeným jako pojištěnci VZP ČR, a to [REDACTED] nar. [REDACTED] a [REDACTED] nar. 1. 6. 1962, při dopravní nehodě dne 31. 7. 2019. Poškozená svůj nárok řádně uplatnila a doložila, soud proto zavázal obžalovaného v souladu s § 228 odstavec 1 trestního řádu k náhradě škody tak, jak je výše uvedeno.
14. Dále se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody připojila [REDACTED] a [REDACTED] a to s nárokem na náhradu způsobené újmy. [REDACTED] a [REDACTED] jsou příbuzní v přímé linii k nezletilému [REDACTED] nar. [REDACTED] a [REDACTED] nar. [REDACTED] neboť jsou prarodiče. Újma poškozených vznikla v souvislosti s dopravní nehodou, v důsledku které došlo k úmrtí nezletilého [REDACTED] a těžkého zranění nezletilé [REDACTED] jako babička nezletilých dětí utrpěla v souvislosti se smrtí vnuka a zvláště závažného ublížení na zdraví vnučky velmi citelnou újmu, neboť ztráta vnuka a vážné zranění vnučky je pro poškozenou nesmírně bolestnou událost. Poškozená byla přímým účastníkem dopravní nehody, kdy sama na místě utrpěla nepopsatelný šok, na vlastní oči viděla fatální následky dopravní nehody, zranění dětí, kdy i ona sama při dopravní nehodě utrpěla zranění. Poškozené se jeví jako přiměřená náhrada nemajetkové újmy vzhledem k rozsahu duševní újmy poškozené v případě nezletilého vnuka [REDACTED] částka 650 000 Kč a nezletilé vnučky [REDACTED] částku 500 000 Kč. Takto požadované částky odpovídají zásadám přiměřenosti, slušnosti a proporcionality. Sama poškozená požaduje odškodnění bolesti a dalších svých útrap v celkové výši 30 000 Kč. Poškozený [REDACTED] je dědečkem nezletilého zemřelého [REDACTED] a nezletilé [REDACTED] a je manželem poškozené [REDACTED]. S ohledem na přímé rodinné vazby a vztahy náhradu újmy v případě nezletilého [REDACTED] na částku 550 000 Kč a nezletilé vnučky [REDACTED] na částku 450 000 Kč. [REDACTED] předložil prohlášení poškozeného o dopadu trestného činu na jeho dosavadní život. Poškozená [REDACTED] učinila prohlášení o dopadu

trestného činu na její dosavadní život v hlavním líčení. Ze zprávy AXA pojišťovny, a. s. bylo zjištěno, že pojistná událost byla řádně oznámena a v souvislosti s touto pojistnou událostí pojišťovna hradila náklady spojené s pohřbem. Co se týče odškodnění za duševní útrapy osob blízkých dle § 2959 o. z., bylo sděleno, že nezletilý ■■■■■ zemřel v příčinné souvislosti s utrpěnými poraněními, avšak utrpěná poranění neměla povahu zranění bezprostředně a okamžitě smrtící a na smrti nezletilého se spolupodílel i jeho závažný chorobný stav. V případě nezletilé ■■■■■ z jejich pohledu nejsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady nemajetkové újmy, spočívající v duševních útrapách, neboť v době nehody jí bylo osm měsíců a s ohledem na závažný zdravotní stav zemřelého a prognóze jeho dožití. V případě nároku na náhradu bolestného nezletilé ■■■■■ postupovali v souladu s posudkem o bolestném a vyčíslili škodu na bolestném v celkové výši 801 bodu á 318,85 Kč. ■■■■■ se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu újmy, a to jak v souvislosti s úmrtím vnuka, i vážného zranění vnučky, taktéž sama požadovala odškodnění bolesti a dalších útrap. K základu tohoto nároku poškozené je možno konstatovat, že nárok poškozené na náhradu jak nemajetkové újmy, tak i škody ve vztahu k její osobě je opodstatněný. Přesto je nutno důkazně ozřejmit vzájemný vztah mezi poškozenou a nezletilými dětmi, zejména jak dalece a často byly v kontaktu, neboť podle názoru soudu nestačí vyjádření samotné poškozené a i jejího manžela. Rovněž se jeví poměrně komplikovaná otázka vyhodnotit bez dalšího odškodnění za duševní útrapy v souvislosti s úmrtím nezletilého ■■■■■. V případě nezletilé ■■■■■ jak dalece se její vážná zranění odrazila na způsobu chodu tzv. širší rodiny. Taktéž nelze bez dalšího vyhodnotit bolestné a újmu u poškozené ■■■■■. Shodný závěr soud učinil ve vztahu k nároku ■■■■■ neboť i v jeho případě se jeví vhodné provést další důkazy, jež by odůvodňovaly nárok tohoto poškozeného na náhradu nemajetkové újmy. Rozhodnutí o těchto nárocích se jeví z pohledu prozatím provedených důkazů jako předčasné. Jeví se v této věci nutnost opatřit ještě další důkazy, jež přesahují rámec stávajícího trestního řízení, proto bylo rozhodnuto tak, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, prostřednictvím Okresního soudu v Pelhřimově.

Rozsudek může odvolání napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout krom obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven či omezen ve způsobilosti k právním úkonům, může i

proti vůli obžalovaného za něho podat v jeho prospěch odvolání též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soud prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

Pelhřimov 30. září 2020

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu